Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 1612/68

1968 m. spalio 15 d.

dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje

(OL L 257, 19.10.1968, p. 2)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos Reglamentas (EEB) Nr. 312/76 1976 m. vasario 9 d.	L 39	2	14.2.1976
►**M2**	Tarybos Reglamentas (EEB) Nr. 2434/92 1992 m. liepos 27 d.	L 245	1	26.8.1992
►**M3**	Europos Parlamento ir tarybos Direktyva 2004/38/EB 2004 m. balandžio 29 d.	L 158	77	29.6.2004

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 1612/68

1968 m. spalio 15 d.

dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 49 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([1]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

kadangi Bendrijoje iki pereinamojo laikotarpio pabaigos turi būti užtikrintas laisvas darbuotojų judėjimas; kadangi siekiant šio tikslo turi būti panaikinta bet kokia valstybėse narėse dirbančių darbuotojų diskriminacija dėl pilietybės juos įdarbinant, mokant atlyginimą už darbą bei sudarant jiems darbo ir įsidarbinimo sąlygas, taip pat užtikrinant tokiems darbuotojams teisę laisvai judėti Bendrijoje ir įsidarbinti kaip asmenims, kuriems gali būti taikomi apribojimai pagrįsti valstybės politika, viešąja tvarka ir visuomenės sveikata;

kadangi dėl anksčiau įkurtos Muitų sąjungos ir siekiant vienu metu baigti formuoti Bendrijos pamatus, turėtų būti priimtos nuostatos, kurios įgalintų siekti Sutarties 48 ir 49 straipsniuose, susijusiuose su judėjimo laisve, išdėstytų tikslų ir toliau tobulinti tam skirtas priemones, išdėstytas Reglamente Nr. 15 ([3]) dėl pirmųjų žingsnių siekiant įgyvendinti judėjimo laisvę bei 1964 m. kovo 25 d. Tarybos reglamente Nr. 38/54/EEB ([4]) dėl darbuotojų judėjimo laisvės Bendrijoje;

kadangi judėjimo laisvė yra pagrindinė darbuotojų ir jų šeimos narių teisė; kadangi darbo jėgos mobilumas Bendrijoje privalo būti viena iš priemonių, garantuojanti darbuotojui galimybę gerinti savo gyvenimo bei darbo sąlygas ir įsitvirtinti visuomenėje, o taip pat tenkinti ekonominius valstybių narių poreikius; kadangi turi būti pripažinta teisė visiems valstybių narių darbuotojams vykdyti norimą veiklą Bendrijoje;

kadangi ši teisė turi būti vienodai taikoma nuolatiniams, sezoniniams ir pasienio darbuotojams bei tiems, kurie nori dirbti paslaugų sferoje;

kadangi norint, kad būtų galima pasinaudoti teise į judėjimo laisvę objektyviomis sąlygomis ir ja būtų galima laisvai ir garbingai naudotis, reikia, kad vienodų sąlygų taikymas visuose dalykuose, susijusiuose su pagal darbo sutartį dirbančio asmens veikla ir jo teise į būstą, būtų garantuotas ir faktiškai, ir įstatymais, o taip pat būtų pašalintos kliūtys, trukdančios darbuotojams keltis iš vienos vietos į kitą, ypač dėl darbuotojų teisės gyventi kartu su savo šeima bei sąlygų tokioms šeimoms integruotis į juos priėmusios šalies gyvenimą;

kadangi visų darbuotojų, dirbančių Bendrijoje, nediskriminavimo principas reiškia, kad visi valstybių narių piliečiai turi tokias pat teises įdarbinimo atveju, kaip ir tos šalies darbuotojai;

kadangi turi būti gerinamas laisvų darbo vietų užėmimo mechanizmas ir ypač skatinamas tiesioginis bendradarbiavimas tarp centrinių įdarbinimo tarnybų bei tarp vietinių tarnybų, taip pat skatinama keistis informacija bei koordinuoti šį procesą, kad būtų galima susidaryti visapusiškesnį darbo rinkos vaizdą; kadangi norintys persikelti darbuotojai turi būti informuoti apie gyvenimo ir darbo sąlygas; kadangi dėl to turi būti imamasi priemonių tais atvejais, kai valstybė narė patiria arba numato kokius nors nesklandumus savo darbo rinkoje, dėl kurių gali rimtai nukentėti tam tikro regiono arba pramonės šakos pragyvenimo arba užimtumo lygis; kadangi tokiu atveju, siekiant įtikinti darbuotojus, kad jie nevyktų į tokį regioną arba pramonės šaką, pirmiausia turi būti pasi-

([1]) OL 268, 1967 11 6, p. 9.
([2]) OL 298, 1967 12 7, p. 10.
([3]) OL 57, 1961 8 26, p. 1073/61.
([4]) OL 62, 1964 4 17, p. 965/64.

▼B

keista informacija, bet norint geriau pasinaudoti tokio pasikeitimo rezultatais, šis mechanizmas, jei reikia, gali būti laikinai sustabdytas, tačiau bet koks toks sprendimas turi būti priimtas Bendrijos lygiu;

kadangi tarp darbuotojų judėjimo laisvės, įdarbinimo ir profesinio mokymo yra glaudus ryšys, nes ypač pastaruoju atveju siekiama, kad darbuotojai priimtų pasiūlymus dirbti kituose Bendrijos regionuose; kadangi dėl šio ryšio tokio pobūdžio problemos negali būti sprendžiamos atskirai ir reikia ieškoti jų sąryšio, atsižvelgiant į užimtumo problemas konkrečiame regione; kadangi dėl to valstybės narės turi stengtis derinti savo šalies užimtumo politiką su Bendrijos politika;

kadangi Taryba 1968 m. spalio 15 d. sprendimu ([1]) numatė, kad Sutarties 48 ir 49 straipsniai bei jų įgyvendinimo priemonės būtų taikomi Prancūzijos užjūrio departamentams,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I DALIS

ĮSIDARBINIMAS IR DARBUOTOJŲ ŠEIMOS

I SKYRIUS

Teisė būti įdarbintam

1 straipsnis

1. Visi valstybės narės piliečiai, nepriklausomai nuo jų gyvenamosios vietos, turi teisę įsidarbinti ir dirbti kitos valstybės narės teritorijoje pagal įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių tos šalies piliečių įdarbinimą, nuostatas.

2. Toks pilietis turi tokią pačią pirmumo teisę užimti laisvas darbo vietas kitos valstybės narės teritorijoje kaip ir tos šalies piliečiai.

2 straipsnis

Bet koks valstybės narės pilietis bei darbdavys, vykdantis veiklą valstybės narės teritorijoje, gali keistis prašymais dėl įdarbinimo ir pasiūlymais įsidarbinti, taip pat gali sudaryti ir vykdyti darbo sutartis pagal galiojančias įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, taikydamas vieniems ir kitiems piliečiams vienodas sąlygas.

3 straipsnis

1. Pagal šį reglamentą, valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos arba jos administracinė praktika netaikomi:

— jeigu jomis yra ribojamas prašymų įdarbinti ir pasiūlymų įsidarbinti pateikimas, arba užsienio piliečių teisė įsidarbinti ir dirbti, arba jei tam yra keliamos sąlygos, kurios netaikomos tos šalies piliečiams,

— jeigu jų vienintelis ir išskirtinis tikslas, nepaisant pilietybės, yra neleisti kitų valstybių narių piliečiams užimti laisvas darbo vietas.

Ši nuostata netaikoma tada, kai dėl darbo pobūdžio yra būtina pateikti žinias apie tam tikros kalbos mokėjimą.

2. Į valstybės narės nuostatas, nurodytas 1 dalies 1 pastraipoje, ir praktiką turi būti įtrauktos pirmiausia nuostatos, kurios:

a) numato specialią užsienio piliečių priėmimo į darbą tvarką;

b) riboja laisvų darbo vietų reklamą spaudoje arba kitose visuomenės informavimo priemonėse arba tai leidžia daryti kitomis sąlygomis negu tos, kurių turi laikytis darbdaviai tos valstybės narės teritorijoje;

c) numato sąlygą, pagal kurią įdarbinti būtų galima tik tuos, kurie įsiregistruoja įdarbinimo tarnybose arba kurios kliudytų įdarbinti tuos, kurie negyvena tos šalies teritorijoje.

([1]) OL L 257, 1968 10 19, p. 1.

▼B

4 straipsnis

1. Tų valstybių narių, kuriose yra ribojamas darbo vietų užsienio piliečiams skaičius arba jų procentas įmonėse, įstatymai ir kiti teisės aktai kitų valstybių narių piliečiams netaikomi tam tikrose veiklos srityse arba regionuose arba tai yra ribojama valstybiniu mastu.

2. Jei valstybėje narėje bet kokios paramos suteikimas įmonėms priklauso nuo to, ar jose dirba tam tikras minimalus procentas vietinių darbuotojų, kitų valstybių narių piliečiai turi būti prilyginami vietiniams darbuotojams, atsižvelgiant į 1963 m. spalio 15 d. Tarybos direktyvos ([1]) nuostatas.

5 straipsnis

Valstybės narės piliečiui, ieškančiam darbo kitoje valstybėje narėje, tos šalies įdarbinimo tarnybos turi padėti taip, kaip ir savo piliečiams, ieškantiems darbo.

6 straipsnis

1. Valstybės narės piliečio, norinčio įsidarbinti kitoje valstybėje narėje, įdarbinimas neturi priklausyti nuo medicininio, profesinio ar kitų kriterijų, jeigu jie pagrįsti diskriminacija dėl pilietybės, lyginant su kriterijais, taikomais kitos valstybės narės piliečiams, norintiems įsidarbinti toje pačioje vietoje.

2. Tačiau piliečiams, kurie nėra piliečiai valstybės narės, siūlančios jiems darbą, gali būti taikomas profesinis testas, jeigu prieš įdarbinimą to primygtinai reikalauja jam darbą siūlantis darbdavys.

II SKYRIUS

Įdarbinimas lygiateisiais pagrindais

7 straipsnis

1. Darbuotojui, jei jis yra valstybės narės pilietis, turi būti sudarytos tos pačios įdarbinimo ir darbo sąlygos, kaip ir piliečiui tos valstybės narės, kurioje jis dirba, nepaisant jo pilietybės, ypač nustatant atlyginimą ir atleidžiant iš darbo, o bedarbystės atveju – grąžinant arba vėl priimant į darbą.

2. Jis naudojasi tomis pačiomis socialinėmis ir mokestinėmis lengvatomis kaip ir vietiniai darbuotojai.

3. Jis, turėdamas tas pačias teises ir tas pačias sąlygas kaip ir vietiniai darbuotojai, gali mokytis profesinėse mokyklose ir perkvalifikavimo centruose.

4. Bet kokia kolektyvinių arba individualių sutarčių arba kitų kolektyvinių norminių aktų sąlyga, susijusi su teise įsidarbinti, dirbti, gauti atlyginimą ir kitomis darbo arba atleidimo iš darbo sąlygomis laikomi niekiniais ir negalioja, jeigu ji diskriminuoja tuos darbuotojus, kurie yra kitų valstybių narių piliečiai.

8 straipsnis

1. Darbuotojas, kuris yra valstybės narės pilietis ir dirba kitos valstybės narės teritorijoje, turi teisę tapti profesinių sąjungų nariu ir naudotis visomis tų narių teisėmis, įskaitant balsavimo teise►**M1** ir užimti administracines arba vadovaujančias pareigas profesinėje sąjungoje ◄; jam gali būti neleidžiama dalyvauti valdymo organuose, reglamentuojamuose viešosios teisės ir užimti pareigas, kurias reglamentuoja viešoji teisė. Be to, jis turi teisę būti renkamas į įmonės darbuotojų atstovavimo organus. Šio straipsnio nuostatos neturi jokios įtakos įstatymams arba norminiams aktams tose valstybėse narėse, kurios atvykstantiems iš kitų valstybių narių darbuotojams suteikia didesnes teises.

([1]) OL 159, 1963 11 2, p. 2661/63.

▼**M1**

———

▼**B**

9 straipsnis

1. Darbuotojas, kuris yra valstybės narės pilietis ir dirba kitos valstybės narės teritorijoje, naudojasi visomis teisėmis ir privilegijomis būstui įsigyti, kurios yra suteiktos vietiniams darbuotojams, taip pat ir tapti būsto, kuriame jis gyvena, savininku.

2. Šis darbuotojas turi tokią pačią teisę, kaip ir tos šalies pilietis, būti įtrauktas į sąrašą būstui gauti tame rajone, kuriame jis dirba, jeigu tokie sąrašai apskritai yra sudaromi; jis gali naudotis visomis su tuo susijusiomis privilegijomis ir pirmenybe.

Jeigu tokio darbuotojo šeima liko toje šalyje, iš kurios jis atvyko, visi jos nariai laikomi to rajono gyventojais ir turi teisę į visas su tuo susijusias privilegijas, kaip ir vietiniai darbuotojai.

III SKYRIUS

Darbuotojų šeimos

▼**M3**

———

▼**B**

12 straipsnis

Valstybės narės piliečio, dirbančio arba dirbusio kitos valstybės narės teritorijoje, vaikai turi būti priimti į tos šalies bendrojo lavinimo, amatų ir profesines mokyklas tomis pačiomis sąlygomis kaip ir tos šalies piliečiai, jeigu vaikai gyvena toje šalyje.

Valstybės narės turi stengtis, kad tokiems vaikams būtų sudarytos kaip galima geresnės sąlygos lankyti šias mokyklas.

II DALIS

LAISVŲ DARBO VIETŲ NUSTATYMAS IR DARBO PRAŠYMAI

I SKYRIUS

Valstybių narių bendradarbiavimas tarpusavyje ir su Komisija

13 straipsnis

1. Valstybės narės arba Komisija atskirai arba kartu tiria įdarbinimo ir nedarbo problemas, nuo kurių, jų manymu, priklauso darbuotojų judėjimo laisvės užtikrinimas Bendrijoje.

Pagrindinės valstybių narių įdarbinimo tarnybos turi glaudžiai bendradarbiauti tarpusavyje ir su Komisija ir bendromis jėgomis ieškoti Bendrijoje esančių laisvų darbo vietų ir nagrinėti darbo prašymus, o vėliau suteikti darbuotojams darbą.

2. Siekdamos šio tikslo valstybės narės įkuria specialias paslaugų tarnybas, kurios organizuoja tokį darbą ir bendradarbiauja tarpusavyje bei su Komisijos departamentais.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie pasikeitimus, susijusius su tokių tarnybų kūrimu; šią informaciją Komisija skelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

14 straipsnis

1. Valstybės narės informuoja Komisiją apie problemas, susijusias su judėjimo laisve ir įdarbinimu, o taip pat apie esamą užimtumo padėtį ir pokyčius►**M2** ——— ◄.

▼M2

2. Komisija, ypač atsižvelgdama į Technikos komiteto nuomonę, nustato, kokia tvarka turi būti pateikiama 1 dalyje minėta informacija.

▼B

3. Pagal procedūrą, kurią, ►M2 ypač atsižvelgdama į Technikos komiteto nuomonę ◄, nustato Komisija, valstybių narių Specialistų tarnybos siunčia kitų valstybių narių Specialistų tarnyboms ir Europos koordinavimo centrui informaciją apie gyvenimo ir darbo sąlygas bei padėtį darbo rinkoje, kuri galėtų būti naudinga kitų valstybių narių darbuotojams. Ši informacija turi būti nuolatos atnaujinama.

Kitų valstybių narių kadrų tarnybos turi užtikrinti, kad tokia informacija būtų paskleista ir patektų į atitinkamas įdarbinimo tarnybas ir visomis įmanomomis informavimo priemonėmis pasiektų suinteresuotus darbuotojus.

II SKYRIUS

Laisvų darbo vietų užpildymo mechanizmas

▼M2

15 straipsnis

1. Kiekvienos valstybės narės kadrų tarnyba kitų valstybių narių kadrų tarnyboms ir Europos koordinavimo centrui reguliariai siunčia:

a) informaciją apie laisvas darbo vietas, kurias gali užimti kitų valstybių narių piliečiai;

b) informaciją apie laisvas darbo vietas, skirtą ES nepriklausančioms valstybėms;

c) informaciją apie asmenų, kurie oficialiai pareiškė norą dirbti kitoje valstybėje narėje, darbo prašymus;

d) informaciją apie pareiškėjus, kurie pareiškė norą įsidarbinti kitoje šalyje, pagal regionus ir veiklos sritį.

Visų valstybių narių kadrų tarnybos kuo skubiau šią informaciją siunčia atitinkamoms įdarbinimo įstaigoms ir agentūroms.

2. 1 dalyje nurodyta informacija apie laisvas darbo vietas ir prašymus platinama pagal vieningą sistemą, kurią kartu su Technikos komitetu turi nustatyti Europos koordinavimo centras.

Prireikus Europos koordinavimo centras kartu su Technikos komitetu gali pakeisti šią sistemą.

16 straipsnis

1. Pranešimai apie laisvas darbo vietas, apie kurias, kaip nurodyta 15 straipsnyje, informuojamos valstybės narės įdarbinimo tarnybos, siunčiami kitų valstybių narių kompetentingoms įdarbinimo tarnyboms, kurios tvarko šiuos duomenis.

Šios tarnybos nusiunčia pirmosios valstybės narės tarnyboms informaciją apie tinkamus prašymus.

2. Gavę darbo prašymus, minimus 15 straipsnio 1 dalies c punkte, atitinkamos valstybių narių tarnybos atsako per pagrįstą laikotarpį, tačiau ne vėliau kaip per mėnesį.

3. Įdarbinimo tarnybos valstybių narių piliečiams suteikia tokią pačią pirmenybę, kokią atitinkamos priemonės suteikia piliečiams, palyginti su darbuotojais iš ES nepriklausančių valstybių.

▼B

17 straipsnis

1. 16 straipsnio nuostatas įgyvendina kadrų tarnybos, tačiau kadangi jos yra įgaliotos centrinių tarnybų ir kadangi tai daryti yra įmanoma dėl valstybių narių įdarbinimo įstaigų organizacijos ir techninių priemonių:

a) regioninės valstybių narių įdarbinimo įstaigos:

▼B

i) pagal ►M2 informaciją ◄, nurodytas 15 straipsnyje, kuriomis remiantis bus imtasi atitinkamų veiksmų, surenka visus duomenis ir sužino apie laisvas darbo vietas ir pateiktus prašymus įsidarbinti;

ii) palaiko tiesioginius ryšius, kol bus išsiaiškinta:

— ar yra vardinių pasiūlymų į laisvas darbo vietas,

— ar yra asmeninių darbo prašymų, adresuotų tam tikrai įdarbinimo tarnybai arba konkrečiam darbdaviui, kuris užsiima veikla toje teritorijoje, kuri yra tos tarnybos žinioje,

— jeigu užpildymo operacijos susiję su sezoniniais darbininkais, kuriuos reikia samdyti kaip galima greičiau;

▼M2

b) dviejų arba daugiau valstybių narių tarnybos, savo teritorijoje atsakingos už pasienio regionus, nuolat keičiasi duomenimis apie jų teritorijoje esančias laisvas darbo vietas ir darbo prašymus ir, veikdamos pagal susitarimus su kitomis savo šalies įdarbinimo tarnybomis, kaupia žinias apie laisvas darbo vietas ir darbo prašymus.

Prireikus tarnybos, savo teritorijoje atsakingos už pasienio regionus, taip pat steigia bendradarbiavimo ir paslaugų struktūras, kad galėtų:

— pateikti vartotojams kuo daugiau praktinės informacijos įvairiais mobilumo aspektais ir

— supažindinti administraciją ir darbuotojus, socialines tarnybas (ypač valstybines, privačias ar tas, kurių veikla susijusi su visuomenės interesais) ir visas atitinkamas institucijas su koordinuojamomis priemonėmis apie mobilumą;

▼B

c) valstybinės įdarbinimo tarnybos, renkančios duomenis apie tam tikras profesijas arba konkrečias asmenų kategorijas, turi palaikyti tiesioginį ryšį.

2. Suinteresuotos valstybės narės siunčia Komisijai 1 dalyje išvardytų paslaugų sąrašą, sudarytą bendromis pastangomis. Šį sąrašą su visais galimais pataisymais Komisija skelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

18 straipsnis

Įdarbinimo tvarkos, kurią taiko įgyvendinantys organai, priėmimas, numatytas susitarimuose tarp dviejų arba daugiau valstybių narių, nėra privalomas.

III SKYRIUS

Priemonės darbo rinkos pusiausvyrai reguliuoti

19 straipsnis

▼M2

1. Ne rečiau kaip kartą per metus, remdamosi Komisijos ataskaita, parengta pagal informaciją, kurią siunčia valstybės narės, pastarosios kartu su Komisija turi išanalizuoti Bendrijos priemonių dėl laisvų darbo vietų ir prašymų jas užimti rezultatus.

▼B

2. Valstybės narės kartu su Komisija analizuoja galimybes laisvas darbo vietas užpildyti pirmiausia valstybių narių piliečiais, nes taip Bendrijos šalyse būtų išlaikyta pusiausvyra tarp laisvų darbo vietų ir darbo prašymų. Šiam tikslui įgyvendinti turi būti imtasi visų būtinų priemonių.

▼M2

3. Kas dveji metai Komisija Europos Parlamentui, Tarybai bei Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia ataskaitą apie šio reglamento II dalies vykdymą, apibendrindama reikiamą informaciją ir atliktų studijų bei tyrimų duomenis ir akcentuodama teigiamus poslinkius Bendrijos darbo rinkoje.

▼B

IV SKYRIUS

Europos koordinavimo centras

21 straipsnis

Europos laisvų darbo vietų užpildymo ir darbo prašymų koordinavimo centro, kuris yra įkurtas prie Komisijos (šiame reglamente vadinamas „Europos koordinavimo įstaiga”), pagrindinis uždavinys yra tobulinti laisvų darbo vietų užpildymą Bendrijoje. Jis yra atsakingas už šios užduoties techninę pusę, kuria pagal šio reglamento nuostatas rūpinasi Komisija, ypač už pagalbą vietinėms įdarbinimo įstaigoms.

Jis apibendrina 14 ir 15 straipsnyje nurodytą informaciją ir tyrimų, numatytų 13 straipsnyje, duomenis ir tokiu būdu išsiaiškina naudingus faktus apie prognozuojamus Bendrijos rinkos pokyčius; šie faktai siunčiami valstybių narių kadrų tarnyboms ir Techniniams bei Patariamiesiems komitetams.

22 straipsnis

1. Europos koordinavimo įstaiga yra atsakinga pirmiausia už:

a) praktinių priemonių, būtinų laisvų darbo vietų užpildymui Bendrijos lygiu koordinavimą ir dėl to kylančio darbuotojų judėjimo analizę;

b) bendrų administracinių ir techninių metodų įgyvendinimą drauge su Techniniu komitetu;

c) esant reikalui ir susitarus su kadrų tarnybomis, surinkti į vieną vietą duomenis apie laisvas darbo vietas ir darbo prašymus, kurių užpildymu rūpinasi tos kadrų tarnybos.

2. Ši įstaiga praneša kadrų tarnyboms apie laisvas darbo vietas ir darbo prašymus, kuriuos gavo Komisija, ir gauna informaciją apie tai, kas dėl to buvo padaryta.

23 straipsnis

Komisija, susitarusi su kompetentinga valstybės narės institucija ir laikydamasi sąlygų ir tvarkos, kurias ji nustato, atsižvelgusi į Techninio komiteto išvadas, rengia vizitus ir tarnybinius susitikimus kitų valstybių narių pareigūnams bei rengia tobulinimosi programas specialistams.

III DALIS

KOMITETAI, UŽTIKRINANTYS GLAUDŲ VALASTYBIŲ NARIŲ BENDRADARBIAVIMĄ DARBUOTOJŲ JUDĖJIMO LAISVĖS IR ĮDARBINIMO SRITYSE

I SKYRIUS

Patariamasis komitetas

24 straipsnis

Patariamasis komitetas atsakingas už pagalbą Komisijai nagrinėjant visus klausimus, kylančius dėl sutarties taikymo ir tam tikslui skirtų priemonių, o taip pat ir dėl problemų, susijusių su darbuotojų judėjimo laisve ir įdarbinimu.

▼B

25 straipsnis

Patariamasis komitetas atsakingas pirmiausia už:

a) problemų, susijusių su darbuotojų judėjimo laisve ir įdarbinimu valstybių narių nacionalinės darbo jėgos politikos ribose, nagrinėjimą, siekiant koordinuoti valstybių narių vykdomą užimtumo politiką Bendrijoje ir tokiu būdu vystyti ekonomiką bei tobulinti darbo rinkos pusiausvyrą;

b) šio reglamento ir kitų papildomų priemonių įgyvendinimo pasekmių bendrą analizę;

c) racionalių pasiūlymų dėl šio reglamento pataisų pateikimą Komisijai;

d) Komisijai pareikalavus arba savo iniciatyva, išvadų pateikimą bendraisiais arba esminiais klausimais, ypač dėl keitimosi informacija, susijusia su darbo rinkos vystymusi, pasikeitimu, dėl darbuotojų persikėlimo iš vienos valstybės narės į kitą, dėl programų ir priemonių, supažindinančių su profesijomis, skirtų profesiniam mokymui, kurias įgyvendinus atsirastų daugiau galimybių laisvai judėti ir įsidarbinti bei dėl įvairių pagalbos formų darbuotojams ir jų šeimų nariams, įskaitant socialinę apsaugą ir darbuotojų aprūpinimą būstu.

26 straipsnis

1. Patariamąjį komitetą sudaro po šešis narius iš kiekvienos valstybės narės, iš kurių du atstovauja vyriausybei, du – profesinėms sąjungoms ir du – darbdavių asociacijoms.

2. Kiekvienai 1 dalyje nurodytai kategorijai valstybės narės skiria po vieną pakaitinį narį.

3. Visų narių ir pakaitinių narių kadencija trunka dvejus metus. Jų kadencija gali būti pratęsta.

Pasibaigus kadencijai, nariai ir jų pakaitiniai ir toliau eina savo pareigas, kol yra pakeičiami kitais arba kol jų paskyrimas yra pratęsiamas.

27 straipsnis

Patariamojo komiteto narius ir jų pakaitinius skiria Taryba, kuri, rinkdamasi atstovus iš profesinių sąjungų ir darbdavių asociacijų, siekia lygiaverčio įvairių ekonominių sektorių atstovavimo Komitete.

Narių ir jų pakaitinių sąrašą Taryba skelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

28 straipsnis

Patariamajam komitetui pirmininkauja Komisijos narys arba jo pakaitinis. Pirmininkas nebalsuoja. Komitetas posėdžiauja ne rečiau kaip du kartus per metus. Jį sukviečia pirmininkas savo iniciatyva arba pageidaujant ne mažiau kaip trečdaliui narių. Sekretoriavimo paslaugas Komitetui teikia Komisija.

29 straipsnis

Pirmininkas turi teisę kviestis tam tikrus asmenis arba tarnybų, turinčių didelę patirtį užimtumo arba darbuotojų judėjimo srityje, atstovus, kurie dalyvauja posėdžiuose kaip stebėtojai arba ekspertai. Pirmininkui gali padėti ekspertai-patarėjai.

30 straipsnis

1. Komiteto išvados negalioja, jeigu dalyvauja mažiau negu du trečdaliai jo narių.

2. Išvadose turi būti nurodytos priežastys, kuriomis jos paremtos; jos priimamos absoliučia galiojančių balsų dauguma; prie jų pridedama ir raštiška mažumos nuomonė, jei ji to pageidauja.

▼B

31 straipsnis

Patariamasis komitetas savo darbo metodus nustato darbo tvarkos taisyklėmis, kurios įsigalioja po to, kai jas patvirtina Taryba, gavusi Komisijos nuomonę. Pataisos darbo tvarkos taisyklėse Komiteto sprendimu gali būti padarytos, laikantis tokios pačios tvarkos.

II SKYRIUS

Techninis komitetas

32 straipsnis

Techninio komiteto pareiga yra padėti Komisijai parengti, tobulinti ir prižiūrėti techninį darbą ir priemones šiam reglamentui įgyvendinti bei visas papildomas priemones.

33 straipsnis

Ypač svarbi Techninio komiteto pareiga yra:

a) skatinti ir tobulinti bendradarbiavimą tarp valdžios atstovų, kurie valstybėse narėse rūpinasi įvairiais techniniais klausimais, susijusiais su darbuotojų judėjimo laisve ir jų įdarbinimu;

b) suformuluoti procedūras, pagal kurias būtų organizuojama bendra tokių valdžios atstovų veikla;

c) palengvinti kaupti informaciją, kurios gali prireikti Komisijai ir šiame reglamente nurodytiems tyrimams bei skatinti suinteresuotus administracinius padalinius keistis informacija ir patirtimi;

d) techniniame lygmenyje suderinti kriterijus, pagal kuriuos valstybės narės galėtų įvertinti padėtį savo darbo rinkose.

34 straipsnis

1. Technikos komitetą sudaro valstybių narių vyriausybių atstovai. Į Techninį komitetą vyriausybė skiria vieną iš tų narių, kuris jai atstovauja patariamajame komitete.

2. Patariamojo komiteto pakaitiniais nariais vyriausybės skiria kitus atstovus – iš savo narių arba jų pakaitinių.

35 straipsnis

Techninio komiteto pirmininkas yra Komisijos narys arba jos atstovas. Pirmininkas nebalsuoja. Pirmininkas ir Komiteto nariai į pagalbą gali kviestis ekspertus.

Sekretoriavimo paslaugas Komitetui teikia Komisija.

36 straipsnis

Techninio komiteto parengti pasiūlymai ir išvados teikiami Komisijai ir apie tai informuojamas Patariamasis komitetas. Techninio komiteto nariams pageidaujant, prie tokių pasiūlymų ir išvadų pridedamas raštas su jų pasisakymais.

37 straipsnis

Techninis komitetas savo darbo metodus nustato darbo tvarkos taisyklėmis, kurios įsigalioja po to, kai jas patvirtina Taryba, gavusi Komisijos nuomonę. Pataisos darbo tvarkos taisyklėse Komiteto sprendimu gali būti padarytos, laikantis tokios pačios tvarkos.

▼B

IV DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

I SKYRIUS

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

38 straipsnis

Iki Komisija priims vieną bendrą sistemą, nurodytą 15 straipsnio 2 dalyje, Europos koordinavimo įstaiga siūlo priemones, kurios padėtų sudaryti ir platinti 15 straipsnio 1 dalyje nurodytą anketą.

39 straipsnis

Įsigaliojus šiam reglamentui ir toliau taikomos galiojančios Patariamojo komiteto ir Techninio komiteto darbo tvarkos taisyklės.

40 straipsnis

Iki įsigalios priemonės, kurių imsis valstybės narės pagal 1968 m. spalio 15 d. Tarybos direktyvą ([1]), ir tais atvejais, kai pagal valstybių narių priemones, taikomas remiantis 1964 m. kovo 25 d. Tarybos direktyva ([2]), turi būti pateiktas Reglamento Nr. 38/64/EEB 22 straipsnyje nurodytas leidimas dirbti tam, kad būtų galima nustatyti, kiek laiko galioja ir kuriam laikui gali būti pratęstas leidimas gyventi tam tikroje šalyje; vietoj leidimo dirbti gali būti pateiktas raštiškas darbdavio patvirtinimas apie įdarbinimą arba darbo pažymėjimas, kuriame nurodytas įdarbinimo laikas. Raštiškas darbdavio patvirtinimas arba darbo pažymėjimas, kuriame nurodyta, kad darbuotojas yra įdarbintas neribotam laikui, galioja taip pat, kaip ir nuolatinis darbo pažymėjimas.

41 straipsnis

Jeigu dėl to, kad panaikinami leidimai dirbti, valstybė narė negali kaupti statistinių duomenų apie užsienio piliečių įdarbinimą, ta valstybė narė statistinei apskaitai, bet ne ilgiau kaip iki 1969 m. gruodžio 31 d., turi teisę saugoti kitų valstybių narių piliečiams išduotus darbo leidimus, kol bus įvesti kiti statistiniai metodai. Leidimai dirbti išduodami automatiškai ir privalo galioti, kol valstybėje narėje jie faktiškai nepanaikinami.

II SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

42 straipsnis

1. Šis reglamentas nedaro įtakos Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutarties nuostatoms, susijusioms su darbuotojais, turinčiais pripažintą kvalifikaciją kalnakasybos ir plieno pramonės srityje, Europos atominės energijos steigimo sutarties nuostatoms, susijusioms su kandidatų tinkamumu dirbti atominės energijos srityje, o taip pat priemonėms, kurių imamasi vadovaujantis šiomis sutartimis.

Tačiau šis reglamentas taikomas pirmojoje pastraipoje nurodytų kategorijų darbuotojams ir jų šeimos nariams tuo atveju, jeigu jų teisinės padėties nereglamentuoja pirmiau minėtos sutartys ir priemonės.

2. Šis reglamentas neturi įtakos priemonėms, kurių imamasi pagal Sutarties 51 straipsnį.

3. Šis reglamentas neturi įtakos valstybių narių įsipareigojimams, atsirandantiems dėl:

— tradiciškai susiklosčiusių institucinių ryšių arba būsimų susitarimų su tam tikromis ne Europos šalimis ar teritorijomis tuo metu, kai įsigaliojo šis reglamentas,

([1]) OL L 257, 1968 10 19, p. 13.
([2]) OL 62, 1964 4 17, p. 981/64.

▼B

— tradiciškai susiklosčiusių susitarimų su ne Europos šalimis arba teritorijomis, kurie jau galiojo šio reglamento galiojimo metu.

Tokių šalių arba teritorijų darbuotojai, kurie pagal šį reglamentą norėtų būti įdarbinti vienos iš tokių valstybių narių teritorijoje, neturi teisės pasinaudoti šio reglamento nuostatomis kitų valstybių narių teritorijoje.

43 straipsnis

Siekiant informuoti Komisiją, pasirašyti sutarčių, konvencijų arba tarpvalstybinių susitarimų dėl darbuotojų tekstai pateikiami Komisijai per laikotarpį tarp jų pasirašymo ir įsigaliojimo.

44 straipsnis

Komisija imasi priemonių šiam reglamentui įgyvendinti. Dėl to ji glaudžiai bendradarbiauja su valstybių narių centrinės valdžios institucijomis.

45 straipsnis

Komisija teikia Tarybai pasiūlymus, kaip panaikinti Sutartyje numatytus apribojimus įsidarbinti darbuotojams, kurie yra piliečiai tų valstybių narių, kuriose nepripažįstant diplomų, pažymėjimų ar kitų oficialias kvalifikacijas įrodančių dokumentų gali būti ribojama darbuotojų judėjimo laisvė.

46 straipsnis

III dalyje nurodytų komitetų administracinės išlaidos įtraukiamos į Europos Bendrijų biudžeto skyrių, susijusį su Komisija.

47 straipsnis

Šis reglamentas taikomas valstybių narių teritorijoms ir jų piliečiams, nepažeidžiant jo 2, 3, 10 ir 11 straipsnių.

48 straipsnis

Šiam reglamentui įsigaliojus, nustoja galioti Reglamentas Nr. 38/64/EEB.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼M2